УДК 811.111’276.2
DOI https://doi.org/10.24919/2308-4863/104-22

Анастасія ЛИТОВКА,
orcid.org/0009-0006-7350-1377
аспірант кафедри теорії і практики перекладу з англійської мови
Київського національного університету імені Тараса Шевченка
(Київ, Україна) anastasialytovka@gmail.com

АРГО, ЖАРГОН, ІНТЕРЖАРГОН І СЛЕНГ У КОНТЕКСТІ ТЕРМІНОЛОГІЧНОГО РОЗМЕЖУВАННЯ ТИПІВ СОЦІОЛЕКТІВ

У статті розглянуто проблему термінологічного розмежування арго, жаргону, інтержаргону та сленгу в сучасній соціолінгвістиці. Актуальність теми визначається відсутністю усталеного підходу до співвідношення цих понять, які позначають близькі, але не тотожні різновиди соціально маркованого мовлення. Відмінності між ними пов’язані з характером соціальної групи, ступенем відкритості мовлення, сферою його функціонування, прагматичною спрямованістю та ступенем поширення мовних одиниць.

Метою дослідження є систематизація основних підходів до розмежування арго, жаргону, інтержаргону та сленгу, а також визначення їхніх диференційних ознак у системі соціолектної термінології. У статті розглянуто бінарний, тернарний та тетрарний підходи до співвідношення аналізованих понять. Бінарний підхід ґрунтується на поняттєвому зближенні сленгу та жаргону й протиставленні їм арго. Тернарний підхід передбачає розмежування арго, жаргону та сленгу як окремих різновидів соціально маркованої лексики. Тетрарний підхід доповнює цю систему поняттям інтержаргону, що займає проміжне положення між вужчим, груповим, і ширшим, соціальним, ужитком.

Окрему увагу зосереджено на динаміці соціолектної лексики в сучасному медійному та цифровому просторі. Аналіз наукових праць засвідчує активну взаємодію між молодіжним, професійним, військовим, комп’ютерним, спортивним та іншими різновидами соціально маркованого мовлення. Унаслідок цього окремі мовні одиниці поступово виходять за межі первинного соціального середовища й поширюються серед ширшого кола мовців. Відповідно, арго, жаргон, інтержаргон і сленг характеризуються взаємодією, що зумовлює потребу в комплексному підході до їхньої класифікації.

Наше дослідження засвідчило, що саме тетрарний підхід до класифікації арго, жаргону, інтержаргону і сленгу найповніше відображає сучасний стан соціолектної терміносистеми, оскільки враховує інтержаргон як перехідну ланку між вужчим, груповим, та ширшим, мовним, ужитком. Результати дослідження можуть бути використані в соціолінгвістичних, лексикографічних і перекладознавчих студіях.

Ключові слова: *соціолект, соціально маркована лексика, арго, жаргон, інтержаргон, сленг, соціолінгвістика, термін, термінологічне розмежування, цифрова комунікація.*

Anastasiia LYTOVKA,
orcid.org/0009-0006-7350-1377
PhD student at the Department of Department of Theory and Practice of Translation from English
Taras Shevchenko National University of Kyiv
(Kyiv, Ukraine) anastasialytovka@gmail.com

ARGOT, JARGON, INTERJARGON, AND SLANG IN THE CONTEXT OF THE TERMINOLOGICAL DELIMITATION OF SOCIOLECT TYPES

The present article examines the issue of the terminological delimitation of argot, jargon, interjargon, and slang in contemporary sociolinguistics. The relevance of this topic stems from the lack of an established approach to correlating the notions in question, which denote closely related but non-identical varieties of socially marked speech. The differences between them stem from the nature of the social group, its speech openness degree, its sphere of functioning, its pragmatic orientation, and the distribution of its linguistic units.

The aim of this study is to systematize the main approaches to differentiating between argot, jargon, interjargon, and slang as well as to identify their distinguishing features within the system of sociolectal terminology. The article examines the binary, ternary, and quaternary approaches to correlating the notions under analysis. The binary approach is based on the conceptual convergence of slang and jargon, coupled with their juxtaposition with argot. The ternary approach involves the discrimination of argot, jargon, and slang as separate varieties of socially marked lexis. The quaternary approach complements this system with the notion of interjargon, which occupies an intermediate position between the narrower, group-restricted, and broader, non-group-restricted, social usage.

Special attention is focused on the dynamics of sociolectal vocabulary in the contemporary media and digital space. An analysis of the academic works addressing the issue reveals active interaction between the professional, military, youth,

computer, sports, and other varieties of socially marked speech. As a result, certain linguistic units gradually transcend the boundaries of their initial social environment and spread among a wider circle of speakers. Accordingly, argot, jargon, interjargon, and slang are characterized by their interrelationships, which drives the need for a comprehensive approach to their classification.

Therefore, our findings attest that it is the quaternary approach to the classification of argot, jargon, interjargon, and slang that most fully reflects the current state of the sociolectal terminological system, as it incorporates interjargon as a transitional link between the narrower, group-restricted, and broader, non-group-restricted, linguistic usage. The results of this research are applicable to sociolinguistics, lexicography, and translation studies.

Key words: *sociolect, socially marked lexis, argot, jargon, interjargon, slang, sociolinguistics, term, terminological delimitation, digital communication.*

Постановка проблеми. Розмежування арго, жаргону, інтержаргону та сленгу є одним із дискусійних питань сучасної соціолінгвістики, оскільки ці поняття позначають близькі за своєю природою різновиди соціально маркованого мовлення, однак не є повністю тотожними. Відмінності між ними виявляються передусім у характері соціальної групи, сфері функціонування, комунікативній функції, ступені відкритості та можливості поширення мовних одиниць за межами первинного соціального середовища. З огляду на це проблема їхнього термінологічного розмежування залишається актуальною як у теоретичному, так і в практичному аспектах соціолінгвістичних досліджень.

Термінологічна нестабільність зумовлена насамперед відсутністю єдиного підходу до визначення кількості та співвідношення понять, які входять до системи соціально маркованої лексики. У сучасному мовознавстві співіснують різні підходи до розмежування цих явищ: одні дослідники ототожнюють сленг і жаргон, протиставляючи їм арго; інші послідовно розмежовують арго, жаргон і сленг як окремі типи соціолектів; у новітніх працях до цієї системи додається також поняття інтержаргону як проміжної ланки між вузькогруповим жаргоном і загальновживаною соціально маркованою лексикою. Така варіативність підходів ускладнює формування єдиного понятєво-термінологічного апарату соціолінгвістики та засвідчує потребу в його систематизації.

Актуальність дослідження зумовлена активними процесами розвитку сучасної мови. Соціально маркована лексика сьогодні швидко еволюціонує, поповнюється новими одиницями, виходить за межі окремих соціальних груп і активно функціонує в масмедіа, художньому дискурсі, соціальних мережах та цифровій комунікації. Унаслідок цього змінюється не лише склад соціолектної лексики, а й характер взаємодії між її різновидами: жаргонізми можуть ставати інтержаргонізмами чи сленгізмами, узуалізуючись серед широкого кола мовців. Такі процеси засвідчують проникність меж між окремими типами соціолектів і водночас актуалізують необхідність визначення критеріїв їхнього розмежування.

Практичне значення дослідження полягає в тому, що чітке визначення понять арго, жаргону, інтержаргону і сленгу є необхідним для опису мови, укладання словників соціолектної лексики, аналізу медійного та художнього дискурсу, дослідження молодіжного, професійного й військового мовлення, а також для перекладознавчих студій, де соціально маркована лексика є одним із найскладніших об'єктів перекладу. Термінологічне впорядкування цих понять сприятиме системнішому опису соціально диференційованої лексики та напрацюванню єдиних критеріїв її класифікації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема термінологічного розмежування арго, жаргону, інтержаргону та сленгу неодноразово ставала предметом дослідження українських мовознавців. Теоретичні засади вивчення соціально маркованої лексики розроблено у працях В. Балабіна, Д. Бориса, П. Грабового, О. Лисенко, І. Николів, О. Селіванової, Л. Ставицької, І. Щур, Сизонов та ін. учених (Балабін, с. 19–50; Борис, 2015 : 74–77; Грабовий, 2010: 3–5; Лисенко, 2023: 459–462; Николів, 2010: 234–235; Селіванова, 2008: 330–331; Щур, 2006: 7–9; Сизонов, 2024: 173. Питання визначення сленгу, його характерних ознак і місця серед інших різновидів соціально маркованої лексики також висвітлено в англомовних працях М. Адамса, К. Ебла, Дж. Гріна та Е. Маттіелло (Adams, 2009: 29; Eble, 1996: 11–13), Green, 2016: 7–8; Mattiello, 2005: 7–10).

У працях зазначених дослідників висвітлено різні аспекти соціолектної проблематики: визначення поняття соціолекту (Селіванова, 2008: 331); співвідношення понять арго, жаргону, інтержаргону та сленгу, а також критерії їхнього розмежування (Селіванова, 2008: 330–332; Борис, 2015: 74–77; Николів, 2010: 234–235; Лисенко, 2023: 458–460); функції соціально маркованої лексики (Ставицька, 2005: 33, 37, 42; Грабовий, 2010: 6); особливості її функціонування в молодіжному, професійному, медійному та цифро-

вому мовленні (Грабовий, 2010: 6; Щур с. 18–19; Лисенко, 2023: 458–460; 12, с. 86–97; Сизонов, 2024: 173–174); визначення сленгу, його характерних ознак і місця серед інших різновидів соціально маркованої лексики (Adams, 2009: 29; Eble, 1996: 11–13; Green, 2016: 9–16; Mattiello, 2005: 7–10).

Попри значну кількість досліджень, у сучасній соціолінгвістиці відсутній єдиний підхід до термінологічного співвідношення понять арго, жаргону, сленгу та інтержаргону. Також потребує уточнення статус інтержаргону як окремого типу соціолекту. Відтак, у статті здійснено спробу систематизувати підходи до співвідношення зазначених понять.

Мета статті полягає в комплексному аналізі арго, жаргону, інтержаргону та сленгу як типів соціолектів сучасної мови, систематизації наукових підходів до їхнього термінологічного розмежування та визначенні диференційних ознак кожного з цих понять у системі соціально маркованої лексики. **Для досягнення поставленої мети** передбачено розв'язати такі завдання:

1) проаналізувати основні підходи до співвідношення понять арго, жаргону, сленгу та інтержаргону у сучасній соціолінгвістиці;

2) обґрунтувати бінарний, тернарний і тетрарний підходи до їхнього термінологічного розмежування;

3) визначити місце соціолекту як родової категорії в системі соціально маркованої лексики;

4) охарактеризувати арго, жаргон, інтержаргон і сленг за основними критеріями розмежування – ступенем відкритості, характером соціальної групи, прагматичною інтенцією та поширеністю;

5) окреслити роль інтержаргону як перехідної ланки між груповою та загальновживаною соціально маркованою лексикою.

Виклад основного матеріалу.

Бінарний підхід є одним із найпоширеніших способів термінологічного розмежування соціально маркованої лексики в соціолінгвістиці. У межах цього підходу поняття сленгу та жаргону розглядаються як тотожні або максимально наближені за своїм змістом, тоді як арго послідовно відмежовується від них як окремий різновид соціолекту. Відповідно, співвідношення цих понять можна представити формулою: арго ≠ жаргон ≅ сленг.

Зокрема, у науковій літературі виокремлюють підхід часткового ототожнення понять сленгу й жаргону. Таке зближення простежується як в українській, так і в англомовній лінгвістичній та лексикографічній традиціях. Наприклад, в англомовній науковій літературі терміни ***slang*** і ***jargon*** нерідко розглядають як семантично близькі або такі, чиї обсяги понять частково перетинаються. Зокрема, зазначається, що ***slang*** і ***jargon*** часто вживаються взаємозамінно (Slang: 2021). Водночас їхнє історичне та семантичне зближення простежується й у праці Дж. Гріна, який характеризує первинне значення *slang* як «*vagrant jargon*» (Green, 2016: 7). На термінологічну спорідненість цих понять також указує Е. Маттіелло, яка зазначає, що широкий обсяг поняття сленгу зумовлює його ототожнення з іншими нестандартними різновидами мови, зокрема арго, жаргоном, діалектом, народною мовою та акцентом (Mattiello, 2005: 7). У цьому контексті М. Адамс пише, що лексичні одиниці, які спочатку функціонують як жаргон певної соціальної групи, з часом можуть переходити до загального сленгового вжитку (Adams, 2009: 29).

У цьому ж ключі Д. Ганич та І. Олійник визначають жаргон як соціальний діалект, властивий певній професійній або соціальній групі, тоді як сленг тлумачать як жаргонні слова чи вирази, характерні для окремих професійних або соціальних спільнот. Арго при цьому пов'язується з мовою вузької соціальної чи професійної групи, яка штучно створюється для мовного відокремлення і містить слова, незрозумілі для сторонніх мовців (Ганич, Олійник, 1985: 20, 78, 263). Таким чином, обсяги понять «сленг» і «жаргон» частково зближуються (Borys, 2024: 76–77), тоді як арго пов'язується з криптичним типом мовлення.

Подібного трактування дотримується І. Щур, яка розглядає сленг і жаргон як абсолютні синоніми. Дослідниця виокремлює спільні ознаки цих понять: відносну відкритість, груповий характер, емоційну забарвленість, інтердіалектність, нелітературність, неформальність, субстандартність та усний характер функціонування (Щур, 2006: 7). Варто підкреслити, що О. Селіванова також зазначає, що сленг і жаргон здебільшого є близькими поняттями. Раніше їхню відмінність пов'язували з його поширенням серед певних вікових груп, однак нині ці поняття не розмежовують (Селіванова, 2008: 331).

Схоже розуміння представлене й у вітчизняній енциклопедичній традиції. Термін ***сленг*** у широкому значенні визначається як синонім ***жаргону***, тоді як у вузькому – як інтержаргонне явище, наближене до ***просторіччя*** (Українська мова, 2004: 608). Подібне ототожнення сленгу із жаргоном зафіксоване і в «Словнику української мови» в 11 томах, де сленг визначено як «розмовний варіант професіонального мовлення; жаргон»

(СУМ: 17, с. 679) або «жаргонні слова або вирази, характерні для мовлення людей певних професій або соціальних прошарків» (ВСУМ, 2005: 679). Це свідчить про співіснування широкого й вузького трактувань терміна навіть у межах одного джерела.

Однак бінарний підхід не охоплює всіх функціональних особливостей соціально маркованої лексики. Як зазначає Д. Борис, ототожнення сленгу та жаргону не враховує відмінностей у ступені відкритості, соціальній базі та поширеності цих різновидів мови (Борис, 2015: 74–75). Саме тому в соціолінгвістичних дослідженнях сформувався підхід, який послідовно розмежовує три самостійні поняття – арго, жаргон і сленг.

Отже, найпоширенішим у сучасній лінгвістиці є **тернарний підхід**, відповідно до якого арго, жаргон і сленг розглядаються як окремі різновиди соціально маркованої лексики. На відміну від бінарної моделі, цей підхід виходить із того, що кожне з трьох понять має власний обсяг, функції та сферу вживання, а їхнє розмежування здійснюється за сукупністю диференційних критеріїв. Запропонований підхід ілюструє така модель: арго ≠ жаргон ≠ сленг.

Попри прагнення до чіткої делімітації цих понять, статус сленгу досі вважається дискусійним. Проблема полягає не лише у відсутності єдиної дефініції сленгу, а й у складності його розмежування з близькими поняттями арго та жаргону. Як зазначає І. Николів, терміни на позначення нестандартизованого мовлення «перетинаються», можуть включати один одного та використовуватися для опису того самого мовного матеріалу з різних позицій, унаслідок чого проблема їхнього розмежування залишається відкритою (Николів, 2010: 234). Схожої позиції дотримується і Д. Борис, наголошуючи на розмитості обсягу поняття сленгу та постійному перетині його з іншими поняттями соціолектики (Борис, 2015: 74–75).

Однією з причин такої термінологічної нестабільності є те, що арго, жаргон та сленг можуть розглядатися в широкому і вузькому значеннях. В. Балабін пропонує розрізняти нетермінологічне та термінологічне використання цих понять: у першому випадку вони можуть поставати синонімами для позначення ненормативного мовлення певних соціальних чи об'єднаних спільними інтересами груп, тоді як у другому йдеться про лексико-фразеологічні одиниці, що обслуговують відповідні різновиди мови (Балабін, 2002: 32). Такий підхід дозволяє пояснити, чому в науковій літературі одні й ті самі мовні явища можуть називатися молодіжним сленгом або молодіжним жаргоном без принципової зміни їхнього змісту.

Потреба у точнішому розмежуванні аналізованих понять зумовила поширення підходу, за яким соціолект розглядається як ширша категорія, пов'язана із соціальною диференціацією мови. Соціальні діалекти, або соціолекти, визначаються як варіанти національної мови, властиві певним соціальним групам; на відміну від територіальних діалектів, вони не становлять самостійної мовної системи на всіх рівнях, а функціонують як додаткові лексичні підсистеми загальнонаціональної мови (Масенко, 2010: 83–84). У цьому ж дослідженні підкреслюється динамічний характер соціолектів: арго, жаргон і сленг постійно змінюються, поповнюються новими одиницями та реагують на зміни суспільного життя (Масенко, 2010: 84).

Поряд із бінарним і тернарним у сучасній соціолінгвістиці сформувався ще й **тетрарний підхід**, який доповнює систему соціолектів поняттям інтержаргону. У межах цієї моделі співвідношення понять має вигляд: арго ≠ жаргон ≠ інтержаргон ≠ сленг. На відміну від попередніх підходів, тетрарна модель ураховує існування проміжного різновиду соціально маркованої лексики, що поєднує ознаки групового мовлення та ширшого мовного вжитку.

Інтержаргон займає проміжне положення між груповою та загальновживаною лексикою. Саме через нього мовні одиниці, які виникли в межах окремих соціальних або професійних груп, поступово виходять за межі первинного середовища та стають зрозумілими значно ширшому колу мовців. Такий перехідний характер інтержаргону дозволяє пояснити взаємодію соціально маркованої та загальновживаної лексики, а також процес зміни функціонального статусу окремих мовних одиниць (Лисенко, 2023: 459).

Важливу роль у розвитку тетрарного підходу відіграють дослідження сучасного медійного простору. О. Стишов, аналізуючи соціолектні одиниці українських масмедіа, порушує питання нового тлумачення терміна ***сленг*** та його співвідношення із ***жаргоном***, ***інтержаргоном*** і ***арго***. Дослідник показує, що сучасний український сленг активно поповнюється одиницями комп'ютерного, військового, транспортного, спортивного та молодіжного жаргонів, а також злодійського й кримінального арго, що свідчить про активну взаємодію цих підсистем у сучасній комунікації (Стишов, 2025: 86–97).

Подібну тенденцію простежує і Д. Сизонов, який розглядає соціолекти як одне з джерел нової лексики сучасних українських масмедіа. На матеріалі медійної неографії дослідник демонструє, що молодіжний сленг, професійні жаргонізми та

мова субкультур поступово входять до ширшого мовного вжитку й перестають функціонувати виключно в межах первинних соціальних груп (Сизонов, 2024: 173–174). Таким чином, сучасний медійний простір демонструє проникність меж між окремими соціолектами.

Особливо інтенсивно процеси поширення соціально маркованої лексики відбуваються в цифровій комунікації. Соціальні мережі забезпечують швидкі формування, узуалізацію та закріплення нових сленгових одиниць завдяки постійній взаємодії великої кількості користувачів, які мають різний соціальний і культурний досвід. У цифровому середовищі активно виникають нові слова, скорочення, графічні модифікації та інші мовні інновації, що відображають сучасні соціальні й технологічні тенденції (Воробець, 2024: 194, 196–197). Дослідження Д. Ланчаріча показують, що неформальна електронна комунікація характеризується процесами мовної економії, структурної лексичної редукції та активним використанням графічних скорочень й ініціальних абревіатур, які є типовими для онлайн-спілкування (Ланчаріч, 2023: 82–83; Ланчаріч, 2020: 91–92; Ланчаріч, 2024: 25–27).

Таким чином, тетрарний підхід до розмежування типів соціолектів дозволяє пояснити сучасні процеси функціонування соціально маркованої лексики не як сукупності ізольованих підсистем, а як динамічної системи взаємопов'язаних соціолектів, у якій інтержаргон виконує роль проміжної ланки між груповим і загальновживаним мовленням.

Висновки. У сучасній соціолінгвістиці доцільно виокремлювати бінарний, тернарний і тетрарний підходи до розмежування арго, жаргону, інтержаргону та сленгу. Найповніше специфіку цих різновидів відображає тетрарний підхід, який передбачає виокремлення інтержаргону як проміжного різновиду соціально маркованої лексики, що поєднує ознаки жаргону та сленгу.

Розмежування арго, жаргону, інтержаргону та сленгу потребує врахування сукупності критеріїв: соціальної бази, ступеня відкритості, сфери функціонування, прагматичної спрямованості та поширення. Динаміка сучасної медійної й цифрової комунікації засвідчує проникність меж між цими різновидами та постійний перехід окремих мовних одиниць від вузькогрупового до ширшого вживання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Балабін В. В. Сучасний американський військовий сленг як проблема перекладу : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.16. Київський національний університет імені Тараса Шевченка. Київ, 2002. 308 с.
2. Борис Д. П. Визначення сленгу у вітчизняній та зарубіжній термінологічних традиціях. *Мовні і концептуальні картини світу*. 2015. № 51. С. 72–83.
3. Великий словник української мови / уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. Київ; Ірпінь : Перун, 2005. 1728 с.
4. Воробець О. Р. Мовний аспект сленгової лексики в українських і польських соцмережах. *Прикарпатський вісник НТШ. Слово*. 2024. № 19 (71). С. 193–204. DOI : 10.31471/2304-7402-2024-19(71)-193-204.
5. Ганич Д. І., Олійник І. С. Словник лінгвістичних термінів. Київ : Вища школа, 1985. 360 с.
6. Грабовий П. М. Когнітивні параметри українського молодіжного сленгу : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01. Київський національний університет імені Тараса Шевченка. Київ, 2010. 18 с.
7. Лисенко О. М. До питання демаркації мовних явищ соціолект, арго, жаргон, сленг у мовознавстві. *Grail of Science*. 2023. № 24. С. 458–463. DOI : 10.36074/grail-of-science.17.02.2023.083.
8. Масенко Л. Т. Нариси з соціолінгвістики : посібник. Київ : Києво-Могилянська академія, 2010. 242 с.
9. Николів І. Сленг та суміжні з ним поняття з погляду хорватських та українських лінгвістів. *Лінгвістичні студії*. 2010. Вип. 21. С. 234–237.
10. Словник української мови : в 11 т. / за ред. І. К. Білодіда. Київ : Наукова думка, 1970–1980.
11. Селіванова О. Сучасна лінгвістика : напрями та проблеми : підручник. Полтава : Довкілля-К, 2008. 712 с.
12. Сизонов Д. Соціолект як сегмент медійної неографії (на матеріалі серійного словника «Нові слова та фразеологізми…»). *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Філологія*. 2024. Вип. 2 (52). С. 173–178.
13. Ставицька Л. Арго, жаргон, сленг : соціяльна диференціяція української мови. Київ : Критика, 2005. 464 с.
14. Стишов О. Сленгізми в сучасних українських масмедіа. *Лінгвістичні студії.* 2025. Вип. 49. С. 86–97. DOI : 10.31558/1815-3070.2025.49.6.
15. Українська мова : енциклопедія / редкол. : В. Русанівський, О. Тараненко та ін. – 2-ге вид., випр. і доп. – Київ : Українська енциклопедія ім. М. П. Бажана, 2004. – 824 с.
16. Щур І. Українськомовний комп'ютерний сленг: формування і функціонування : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01. Київський національний університет імені Тараса Шевченка. Київ, 2006. 20 с.
17. Adams M. Slang : The People's Poetry. Oxford : Oxford University Press, 2009. 192 p.
18. Borys D. English Slang Etymology Revisited : From Lowlife Origins to Highfalutin Extravaganza. Prešov : *SKASE Journal of Theoretical Linguistics*. 2024. Vol. 21. № 2. P. 76–95.
19. Eble C. Slang and Sociability : In-Group Language Among College Students. Chapel Hill : University of North Carolina Press, 1996. 228 p.

20. Green J. Slang : A Very Short Introduction. Oxford : Oxford University Press, 2016. 144 p.
21. Lančarič D., Bojo P. Structural Lexical Reduction in Informal Online Communication. *Lege Artis. Language Yesterday, Today, Tomorrow*. 2020. Vol. 5, No. 2. P. 88–121.
22. Lančarič D. Economization in Informal Electronically Mediated Communication : Ellipses and Sentential Alphabetisms. *Lege Artis. Language Yesterday, Today, Tomorrow.* 2023. Vol. 8, No. 1 (Special Issue). P. 79–91. DOI : 10.34135/lartis.23.8.1.06.
23. Lančarič D. Structural Lexical Reduction in Informal Electronically Mediated Communication : Initialisms, Acronyms and Clippings. *Lege Artis. Language Yesterday, Today, Tomorrow*. 2024. Vol. 9, No. 1. P. 76–112.
24. Mattiello E. The pervasiveness of slang in standard and non-standard English. *Mots Palabras Words: Studi Linguistici.* 2005. Vol. 6. P. 7–41.
25. Slang. Exploring Languages and Cultures. The Open University. OpenLearn. 2021. URL : https://www.open.edu/openlearn/languages/exploring-languages-and-cultures/content-section-3.2 (дата звернення: 30.08.2026).

REFERENCES

1. Balabin V. (2002). Suchasnyi amerykanskyi viiskovyi slenh yak problema perekladu [Modern American Military Slang as a Translation Problem]. Candidate's thesis. Kyivskyi natsionalnyi universytet imeni Tarasa Shevchenka, Kyiv. 308 p. [in Ukrainian].
2. Borys D. (2015) Vyznachennia slenhu u vitchyznianii ta zarubizhnii terminolohichnykh tradytsiiakh. [The definition of slang in Ukrainian and foreign terminological traditions]. *Movni i kontseptualni kartyny svitu,* Kyiv, 51. 72–83. [in Ukrainian].
3. Velykyi slovnyk ukrainskoi movy (2005). [Great Dictionary of the Ukrainian Language]. Perun, Kyiv; Irpin. 1728 p. [in Ukrainian].
4. Vorobets O. (2024) Movnyi aspekt slenhovoi leksyky v ukrainskykh i polskykh sotsmerezhakh. [The linguistic aspect of slang vocabulary in Ukrainian and Polish social networks] *Prykarpatskyi visnyk NTSh, Slovo.* Ivano-Frankivsk. 19 (71). 193–204. DOI : 10.31471/2304-7402-2024-19(71)-193-204. [in Ukrainian].
5. Hanych D., Oliinyk I. (1985) Slovnyk linhvistychnykh terminiv. [Dictionary of linguistic terms]. *Vyshcha shkola*, Kyiv. 360 p. [in Ukrainian].
6. Hrabovyi P. (2010) Kohnityvni parametry ukrainskoho molodizhnoho slenhu. [Cognitive parameters of Ukrainian youth slang]. Extended abstract of candidate's thesis. Kyivskyi natsionalnyi universytet imeni Tarasa Shevchenka, Kyiv. 18 p. [in Ukrainian].
7. Lysenko O. (2023) Do pytannia demarkatsii movnykh yavyshch sotsiolekt, arho, zharhon, slenh u movoznavstvi. [On the demarcation of the linguistic *phenomena of sociolect, argot, jargon, and slang in linguistics]. Grail of Science,* Vinnytsia. 24. 458–463. DOI : 10.36074/grail-of-science.17.02.2023.083. [in Ukrainian].
8. Masenko L. (2010) *Narysy z sotsiolinhvistyky*. [Essays on sociolinguistics]. Kyievo-Mohylianska akademiia, Kyiv. 242 p. [in Ukrainian].
9. Nykoliv I. (2010) Slenh ta sumizhni z nym poniattia z pohliadu khorvatskykh ta ukrainskykh linhvistiv. [Slang and related concepts from the perspective of Croatian and Ukrainian linguists]. *Linhvistychni studii,* Donetsk, 21. 234–237. [in Ukrainian].
10. Slovnyk ukrainskoi movy : v 11 t. (1970–1980). [Dictionary of the Ukrainian Language : in 11 volumes]. *Naukova dumka,* Kyiv. [in Ukrainian].
11. Selivanova O. (2008) *Suchasna linhvistyka : napriamy ta problemy*. [Modern linguistics : directions and problems]. Dovkillia-K, Poltava. 712 p. [in Ukrainian].
12. Syzonov D. (2024) Sotsiolekt yak sehment mediinoi neohrafii (na materiali seriinoho slovnyka "Novi slova ta frazeolohizmy…"). [Sociolect as a segment of media neography (a case study of the serial dictionary "New Words and Phraseological Units…")]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho universytetu. Seriia : Filolohia,* Uzhhorod. 2 (52). 173–178. [in Ukrainian].
13. Stavytska L. (2005) *Arho, zharhon, slenh : sotsiialna dyferentsiiatsiia ukrainskoi movy*. [Argot, jargon, slang : social differentiation of the Ukrainian language]. Krytyka, Kyiv. 464 p. [in Ukrainian].
14. Styshov O. (2025) Slenhizmy v suchasnykh ukrainskykh masmedia. [Slang items in contemporary Ukrainian mass media]. *Linhvistychni studii,* Kyiv. 49. 86–97. DOI : 10.31558/1815-3070.2025.49.6. [in Ukrainian].
15. Ukrainska mova : entsyklopediia. (2004) [Ukrainian language : encyclopedia]. Ukrainska entsyklopediia im. M. P. Bazhana, Kyiv. 824 p. [in Ukrainian].
16. Shchur I. (2006) *Ukrainskomovnyi kompiuternyi slenh : formuvannia i funktsionuvannia*. [Ukrainian computer slang : formation and functioning]. Extended abstract of Candidate's thesis. Kyivskyi natsionalnyi universytet imeni Tarasa Shevchenka, Kyiv. 20 p. [in Ukrainian].
17. Adams M. (2009) *Slang : The People's Poetry*. Oxford : Oxford University Press. 192 p.
18. Borys D. (2024) English Slang Etymology Revisited : From Lowlife Origins to Highfalutin Extravaganza. *SKASE Journal of Theoretical Linguistics*, Prešov, 21 (2). 76–95.
19. Eble C. (1996) *Slang and Sociability : In-Group Language Among College Students*. Chapel Hill : University of North Carolina Press. 228 p.
20. Green J. (2016) *Slang : A Very Short Introduction*. Oxford : Oxford University Press. 144 p.
21. Lančarič D., Bojo P. (2020) Structural Lexical Reduction in Informal Online Communication. *Lege Artis. Language Yesterday, Today, Tomorrow,* Trnava. 5 (2). 88–121.

22. Lančarič D. (2023) Economization in Informal Electronically Mediated Communication : Ellipses and Sentential Alphabetisms. *Lege Artis. Language Yesterday, Today, Tomorrow*, Trnava 8 (1, Special Issue). 79–91. DOI : 10.34135/lartis.23.8.1.06.

23. Lančarič D. (2024) Structural Lexical Reduction in Informal Electronically Mediated Communication : Initialisms, Acronyms and Clippings. *Lege Artis. Language Yesterday, Today, Tomorrow*, Trnava. 9 (1). 76–112.

24. Mattiello E. The pervasiveness of slang in standard and non-standard English. *Mots Palabras Words: Studi Linguistici,* Milan. 6. 7–41.

25. Slang. Exploring Languages and Cultures. The Open University. OpenLearn. 2021. URL : https://www.open.edu/openlearn/languages/exploring-languages-and-cultures/content-section-3.2 (date of access 30.08.2026).

Дата першого надходження статті до видання: 11.09.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 09.10.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 30.10.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)